

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชกฤษฎีกาคำตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการนโยบาย
กรรมการ นโยบาย และกรรมการบริหารอื่นขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

คดีที่เอกชนยื่นฟ้ององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่ง
ประเทศไทย (ส.ส.ท.) ที่ ๑ และผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ที่ ๒ จำเลย อ้างว่าเลิกจ้างโจทก์โดย
ขัดต่อกฎหมายและไม่เป็นธรรม ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองจ่ายเงินค่าชดเชย สิ้นจ้างแทนการ
บอกกล่าวล่วงหน้า ค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีและเงินค่าตอบแทนอื่นเพิ่มพร้อม
ดอกเบี้ย เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่ง
ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ จะบัญญัติให้จำเลยที่ ๑ เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการ
หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริการ
สาธารณะด้านการกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ จึงเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐและเป็น
หน่วยงานทางปกครอง แต่เมื่อสัญญาพิพาทเข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างแรงงาน นิติสัมพันธ์
ระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๑ จึงอยู่ในฐานะลูกจ้างและนายจ้าง แม้มาตรา ๑๐ แห่ง
พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงฯ จะบัญญัติให้กิจการของจำเลยที่ ๑ ไม่อยู่ภายใต้
บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมาย
ว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็มีใช้เกณฑ์
การพิจารณาเขตอำนาจศาล เพียงแต่กำหนดว่าการจ้างแรงงานตามพระราชบัญญัติดังกล่าว
ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายแรงงานทั่วไป อีกทั้งการที่จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาจ้างโจทก์เข้าเป็น
พนักงานก็เป็นเพียงการดำเนินงานด้านทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้จำเลยที่ ๑
สามารถจัดทำบริการสาธารณะไปได้ตามภารกิจเท่านั้น หากการจ้างพนักงานให้เข้าร่วม
จัดทำบริการสาธารณะ ดังนั้น คดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แต่เป็น
คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานและกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงานตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒
มาตรา ๘ (๑) (๒) อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม